

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvns Rectè
Obeundum**

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

Quàm grauter peccent, qui indignè ad Eucharistiæ Sacramentu[m]
accedunt. Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

Quàm grauitèr peccent, qui indignè ad
Eucharistia Sacramenti accedunt.

C A P V T I I.

EXcellentissima huius Sacramenti dignitas nobis ostendit, quam flagitiosum sit ad illud sine dispositione & dignitate (juxta tertio modo dicta) accedere; quod & magis nobis constabit, si intenta mentis acie consideremus in eo summi Christum Deum, ac redemptorem nostrum, qui cum sit summa æquitas, nihil æquè odit ac iniquitatem & peccatum. Odio enim sunt Deo similiter impius & impietas ei⁹, vt inquit Sapiens. Et in Psalmis dicitur. Odisti omnes qui operantur iniquitatem. Et Dominus per Moysen auersatur impium. Et merito quidè. Quæ enim est, inquit Paulus, participatio iustitiæ cū iniquitate? aut quæ societas luci ad tenebras? Quæ autem conuentio Christi ad Belial? Idem quod Paulus alibi docet, cum ait; Qui enim manducat & bibit indignè, iudiciū sibi manducat & bibit: id est, juxta glossam, sua manducatione se dignum damnationis efficit. Et Chrysostomus: Sacrificium hoc (inquit) cibus est spiritualis. Sicut corporalis cibus dum ventrem

Sap. 14.

Psal. 5.

Ex. 23.

2. Cor. 6.

1. Cor. 11.

Chrysost.

in

inuenerit a
tum, ampli
nullum præ
ualis cibus
tate pollut
sui natura,

Bernardus
sororem, ser
Ergo quid n
bibit: non
spiritualiter
ciū ad suam
tut cum ca
percipere. E
Domini sin
CHRISTVS
qui per culp
gentiam me
quàm graue
niciem indi
ptio secum
à sanctis I
Vnde B. Hier
ad sacerdot
ris qui Sacra
eis labiis fili
latus es lab
Hominis o
gust, Non

inuenit aduersis humoribus occupa-
tum, amplius lædit magisque nocet, &
nullum præstat auxilium, ita & hic spiri-
tualis cibus, si aliquem reperit maligni-
tate pollutum, magis eum perdet, non
sui natura, sed accipientis vitio.

Bernardus etiam de modo viuendi ad *Bernar.*
sororem, sermone de communione, ait:
Ergo quid manducat peccator, & quid
bibit: non vti que carnem & sanguinem
spiritualiter ad suam salutem, sed iudi-
ciū ad suam damnationem: licet videat-
ur cum cæteris Sacramentum altaris
percipere. Et in eodem sermone: Corpus
Domini sine dubio est vita illis, quibus
CHRISTVS est vita: illis verò est mors,
qui per culpam & ignorantiam ac negli-
gentiam membra sunt diaboli. Ad hæc, *Indigna*
quàm graue sit scelus, quantamque per- *Eucha-*
niciem indigna huius sacramenti sum- *ristie sū*
ptio secum afferat, inde colligitur, quod *prio Iu-*
a sanctis Iudæ proditioni comparatur. *de pro-*
Vnde B. Hieronymus in quadam epistola *dicioni*
ad sacerdotes: Dic, inquit, quisquis fue- *similis.*
ris qui Sacramenta sumis, qualiter cum *Hieron.*
eis labiis filiū Dei oscularis, quibꝰ, oscu-
latus es labia meretricis? O Iuda filium
Hominis osculo tradis? Et Beatus Au- *August.*
gust, Non minus peccant, qui tradunt
Chri-

dignè ad
edunt.

menti di-
flagitio-
e & dig-
accede-
bit, si in-
s in co su-
mptorem
a quitas,
& pecca-
liter im-
apiens. Et
es qui o-
tinus per
t meritò
ulus, par-
aut quæ
æ autem
dem quo-
r: Qui e-
judiciū
xta glos-
um dam-
us: Sacri-
spiritua-
ventrem
ia

Christum peccatoribus membris quàm qui Christum tradiderunt crucifigentibus Iudæis. Traijciunt enim hi Christū in peccati locum, qui est in potestate demonum, sicut Iudas tradidit ipsum manibus iniquis Iudæorum. Beatus

Remig. etiam Remigius: Væ, inquit, tradentibus Christum ad crucifigendum, sed Væ cum maligna conscientia sub Sacramento sumentibus illum. Illi etsi non tradunt Iudæis ad crucifigendum, tradunt tamen ipsum membris inimici ad sumē-

Bernar. dum. Et B. Bernard. in sermone de cœna Domini. Qui enim secundum carnem viuunt, & post carnalia euagantur, carna vitiorum competiti, cum Iuda proditore venenum accipiunt, spiritualis suspendii laquetum incurrunt, grauissimè damnandi, tum pro multiplici reatu, tum pro Sacramenti contemptu, quòd reuera accipiunt, sed essentia, non salu-

Beda. bri efficacia. Beda quoque ait: In sempiternum væ homini illi, qui ad mensam Domini indignè accedit: ille enim in exemplum Iudæ, filium Hominis tradit, non Iudæis quidem peccatoribus, sed peccatoribus membris, scilicet suis, qui Dominici corporis Sacramentum accipere temerariè præsumunt.

Com-

Comparatu
gna sumptio
stum. Sicut
qui sponte
suam pro sa
volebat, ip
niciem occi
municantes
le, quod ip
in peccator
more reliqu
euacuant; n
ritum sempi
dem Iudæi,
sent, nunc
Tu verò, q
lutare Sacra
& sciens, & v
ci affigis. A
grosque &
nes, ad sac
sterium acc
significatum
filiis præcep
testimonij
domino thi
manus, ac p
tur. Quo
tia ad alta

Comparatur etiam à Doctoribus indigna sumptio peccato crucifigentiū Christi. Sicut enim crucifigiores Christi, qui sponte ex anima charitate vitam suam pro salute hominum profundere volebat, ipsum malitiosè in suam perniciem occiderunt: ita & indignè communicantes passionis Christi memoriale, quod ipse vt medicinam salutarem in peccatorum expiationem nimio amore reliquerat, quantum in ipsis est, euacuant; non sibi ad salutem, sed interitum sempiternum sumentes. Et quidem Iudæi, si Regem gloriæ cognouissent, nunquam utique crucificissent. Tu verò, quoties indignè sumis hoc salutare Sacramentum, quantum in te est, & sciens, & volens, toties Christum cruci affigis. Ad hæc, non nisi puros integrosque & ab omni peccati labe immunes, ad sacrosanctum Eucharistiæ mysterium accedere oportere, in Exodo significatum est: cum Aaron eiusque filiis præceptum fuit, ne tabernaculum testimonij accessuri ad altare, vt in eo domino thymiamata offerrent, nisi prius manus, ac pedes lauissent, ingrederentur. Quod si tanta corporis munditia ad altare thymiamatis accessuris

*Indigna
commu-
nio pec-
cato Iu-
daeorum
crucifi-
gentium
similis.*

Exod. 30

ne-

Com-

necessaria erat, nos, qui in lege gratia sumus, illotis animis ad Christi corpus sumendum accedemus? Idem & in Leuitico præsignatur, vbi legitur: Si quis de femine Aaron maculam habuerit, non offerat Deo panes, neque ad mysterium eius accedat. CHRIS TVS etiam apud

Ioan. 13. Ioannem, corpus suum discipulis, nisi prius lotis eorum pedibus tradere noluit. Quare satis profectò declarauit, antè prauos animorum affectus esse purgandos, quàm ad sacram ipsius corporis sumptionem accedatur. Idque nobis significare ipsum voluisse, inde colligitur, quòd cum non vetuisset discipulos suos communes cibos illotis manibus sumere, ad hoc Sacramentum non nisi lotis pedibus, id est, prauis affectibus purgatis, eos accedere passus est. Quos quia Iudas mundos ad illius sumptionem facta externa pedum lotionem, non habuit, miserrimum sortitus est exitum: siquidem laqueo suspensus, ad inferos, æternis cruciatibus torquendus, est deturbatus: Et Paulus, quod periculum eos maneat, qui impura mente Eucharistiæ Sacramentum accipere audent, memorat.

Ideò

Ideo inter
& imbecilles
& aliis, qua
to, satis con
lus, tam dign
sumere Ha
quentatione
nos probare
re & immun
plos maxim
vnumquem
seipsum hor
Probet se in
nem, & in
confessione
vitæ in vita
hospite dig
enim in eo v
& indignu
mentum m
do. Iam e
cum non se
rum iniqui
cipiat. S
An existen
laudabilit
fructuosus
lem comm

Ideo inter vos (inquit) multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. Ex his, & aliis, quæ breuitatis causa prætermitto, satis constat, quam nefarium sit scelus, tam dignum sacramentum indignè sumere. Hæc autem attuli, ne qui frequentationem illius reprehendant, eos nos probare existiment, qui obsceno ore & immundo corde accedunt: cum ipsos maximè vituperemus, & hortemur unumquemque cum Paulo: Ut probet seipsum homo, & sic de pane illo edat. Probet se inquam, per veram contritionem, & integram suorum peccatorum confessionem; probet se per deterioris vitæ in vitam sanctam, in vitam tanto hospite dignam mutationem. Neque enim in eo versatur quæstio, An impius & indignus frequentando hoc Sacramentum melius agat, quàm abstinendo. Iam enim ex supradictis constat, cum non solum non melius agere, verum iniquissimè agere, si vel semel accipiat. Sed quod hic quæritur, est. An existens in eo statu, in quo potest laudabiliter communicare, melius ac fructuosius agat, frequentando talem communionem, quàm abstinendo

ab

Ideò

ab ea, & non nisi semel vel iterum, in anno communicando.

Argumenta aduersariorum, & ad ea responsiones.

C A P V T I I I.

Sic intellecta quæstione, nonnulli, qui sibi religiosi videntur, rectius ac utilius esse arbitrantur, à frequēri communione abstinere, quàm frequenter communicare: reprehenduntque vehementer eos, qui contra sentiunt, qui que sacram ipsam communionem frequentant, suamque opinionem multis rationibus probare nituntur, quas nos ordine singulas proponemus, propositasque dissoluemus: ex quibus apparebit, quàm infirmo fundamento fulciantur, ad asserendum dogma adedè paradoxum, ut ferè idoneus author, siue prisecos patres maioresque, siue recentiores scriptores intuearis & consulas, nullus inueniatur, qui hac in re non vehementer ab istis dissentiat.

Prima contra frequenter cõs Sit igitur hæc prima ratio: Christum Dominum semetipsum in Sacramento non nisi semel, idque in vltima cœna post institutionem illius tradidisse: non

non debere i
ctum myster
dere.

Ad quam
schalem figu
& huius sac
sacramenti l
fuisse in vlti
mentum Ch
mnibus Apo
tim fuerit su
cuisse hoc ip
quam reuer
& Augustini
Doctorum
nem duobu
petentibus
munionem
in fractione
fatis hanc fr
demus, cù
iam Sacram
hortatus es
facite, inqu
nem. Quo
uerunt, & e
lo mox ost
Deinde